

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XLI. Gregorii Papae I. Ad Victorem Episcopvm Panormitanvm. Vt in monasterio presbyterum ordinet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLA XL.

GREGORII PAPÆ I.

AD RUFINVM EPISCOPVM VIVONENSEM,

Depresbytero ordinando in ecclesia Massæ
Nicoteranæ.

Gregorius Rufino episcopo Viuonensi.

Ex habitatorum Massæ Nicoteranæ, quorum episcopus pro quibusdam culpis in pœnitentiam deputatus est, relatione comperimus, nullum illic esse presbyterum qui sacra possit Missarum solennia celebrare, intantum ut etiam filios suos sine baptismate afferant remansisse. Et quia hac pro causa magnopere petuerunt sibi in eadem ecclesia, cui fraternitas vestra operam visitationis impedit, debere presbyterum ordinari; eapropter scriptis vos præsentibus adhortamur, ut de clero eiusdem ecclesiæ requirere debeatis cuius vita & mores ad hoc possit officium conuenire, vt eum illic presbyterum festinetis auxiliante Domino consecrare. Nam valde durum est, ut quoque causa episcopi eorum subtiliter requiratur, non habeat ecclesia illa presbyterum, qui sacram illic opus valeat celebrare.

Mense Iulio, indictione decimaquarta.

EPISTOLA XLI.

GREGORII PAPÆ I.

AD VICTOREM EPISCOPVM PANORMITANVM.

Vt in monasterio presbyterum ordinet.

Gregorius Victori episcopo Panormitano.

VRBICVS abbas monasterii sancti Hermæ, quod Panormi situm est, a nobiscum congregatione sua magnopere postulauit in eodem monasterio presbyterum, qui sacra Missarum solennia celebrare debeat, ordinari: & quia huiusmodi non est differenda petitio, fraternitatem vestram scriptis præsentibus necessario duximus adhortandam, vt eum qui ad hoc ministerium de eadem congregatione electus fuerit, cuius vita, mores, & actio tanto possint ministerio conuenire, sine mora auxiliante Do-

Rrr iij

mino debeat consecrari; quatenus nec ille de monasterio suo hac pro causa egredi, nec extraneum sibi ad peragendum sacrum opus cogatur adducere.

EPISTOLA XLII.

G R E G O R I I P A P Æ I.
AD VENANTIVM PATRICIVM.

De discordia inter ipsum & Ioannem episcopum
Syracusanum.

Gregorius Venantio patricio exmonarcho.

MVLTVM ea quam direxistis iam nos contristatos in
Ioan. diac.
lib. 3. c. 48. uenit epistola, quod inter vos & Ioannem fratrem
& coepiscopum nostrum, de quorum desiderabamus gau-

dere concordia, scandalum prodiisse cognouimus. Quamuis enim causa fuisset, non usque ad hoc debuit furor erumpere, ut armati homines vestri, sicut audiuimus, in episcopum irruerent, & diuersa hostili more mala committerent, atque vos hæc res a paterna caritate interim diuidideret. Numquid non poterat quælibet contentio fuerit tranquille disponi, ut nec partium utilitas detrimentum, nec sentiret gratia læsionem? Cuius autem grauitatis, cuius sanctitatis, cuius mansuetudinis supradictus frater noster sit, non habemus incognitum. Ex qua re colligimus, quia nisi vis eum doloris nimia coegisset, ad hanc rem, de qua vos contristatos asseritis, eius fraternitas nullatenus peruenisset. Nos tamen ut hoc eo scribente comperimus, illico ei scripsimus, admonentes ut & oblationes vestras sicut ante susciperet, & Missas in domo vestra non solum celebrari permitteret, sed si velitis etiam ipse perageret, causamque suam seruata caritate exequi debuisset. Et quia nullos discordes vel fieri volumus vel manere, eamdem adhortationem iterandam esse prospeximus. Vnde necesse est, carissime fili, ut & vos sacerdotalem illi reuerentiam exhibere, sicut decet filios, beatatis, nec eius ad iracundiam animos prouocetis. Nam cum quo fidam estis gratiam habituri, si vobis, quod absit, cum sacerdote fuerit discordia? Itaque animi tumore deposito, sic agere causas quas habetis inuicem studete, ut & caritas inter vos intemerata permaneat, & alterutra mansuete procuretur utilitas.